Контрольный экземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI № 70 (2018). ● ЧЕТВЕР, 12 червня 1975 року ● Ціна 2 коп.

У Комісії по проведенню Міжнародного року жінки в СРСР

9 червня у Кремлі під головуванням члена Політбюро ЦК КПРС першого заступника Голови Ради Міністрів СРСР К. Т. Мазурова відбулося чергове засідання Комісії по проведенню Міжнародного року жінки в СРСР.

Комісія обговорила хід підготовки до міжнародних заходів, що проводяться у зв'язку з роком жінки. З повідомленнями виступили перший заступник голови Комітету радянських жінок К. С. Проскурникова, голова Комітету молодіжних організацій СРСР Г. І. Янаєв, заступник міністра легкої промисловості СРСР А. Т. Лаврентьєва.

(ТАРС).

У ЦК ЛКСМ України

НАДАЮЧИ ВАЖЛИВОГО ЗНАЧЕННЯ АКТИВНІЙ УЧАСТІ КОМСОМОЛЬЦІВ І МОЛОДІ РЕСПУБЛІКИ У СВОЄЧАСНОМУ ТА ВИСОКОЯКІСНОМУ ПРОВЕДЕННІ ЖНИВНИХ РОБІТ, СЕКРЕТАРІАТ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ УХВАЛИВ ПОСТАНОВУ «ПРО УЧАСТЬ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ РЕСПУБЛІКИ В ЗБИРАННІ ВРОЖАЮ ЗЕРНОВИХ 1975 РОКУ».

Постановою ЦК ЛКСМУ передбачено, зокрема, розглянути питання участі комсомольців і молоді у виконанні завдань, що випливають із постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по забезпеченню збирання врожаю і заготівель сільськогосподарських продуктів у 1975 році», на зборах первинних, бригадних комсомольських організацій, комсомольських груп колгоспів, радгоспів, відділень «Укрсільгосптехніка» та хлібоприймальних пунктів.

Комітети комсомолу зобов'язані спрямувати організаторську і масово-політичну роботу по залученню молоді до збирання врожаю, створення і доукомплектацію комсомольсько-молодіжних екіпажів збиральних агрегатів, жниварок, комбайнів, автомашин, пропаганду прогресивних методів організації праці, поширення і впровадження досвіду передовиків виробництва, на підвищення трудової активності молоді, розвиток патріотичних починань і ударних справ на честь XXV з'їзду КПРС. Вирішено організувати соціалістичне змагання серед комсомольсько-молодіжних екіпажів збиральних агрегатів, автомашин, всіх молодих трудівників колгоспів і радгоспів, системи «Сільгосптехніка», автогосподарств, хлібоприймальних пунктів за своєчасну і якісну підготовку до жнив, проведення їх у найбільш стислі строки, за якісне перевезення і зберігання врожаю зернових визначального року дев'ятої п'ятирічки.

Для посилення дієвості змагання, оперативного поширення досвіду рекомендовано практикувати випуск листівок-блискавок, плакатів, буклетів, в яких дохідливо розкривати методи і прийоми праці кращих молодих виробничників, популяризувати досягнення сільськогосподарської науки і техніки, що сприяють підвищенню продуктивності праці. Комітети комсомолу зобов'язані активізувати діяльність штабів і загонів «Комсомольського прожектора» по здійсненню контролю за ходом підготовки і проведенням жнив, створити на виробничих ділянках пости, дозори, оперативні групи «прожектористів», проводити регулярні перевірки стану протипожежної безпеки, організувати кільцевий контроль: поле — тік — зерносховище, особливу увагу приділити збиранню високоурожайних і полеглих ділянок, широко залучати до цієї роботи учнівську молодь, піонерів та школярів, членів ЮДПД.

У постанові підкреслюється, що обкоми, райкоми ЛКСМУ, комітети комсомолу первинних комсомольських організацій покликані організувати змістовну пропагандистську та культурно-масову роботу серед молоді, зайнятої на збиранні, регулярно організовувати урочисті вшанування передовиків жнив, виступи агітбригад, професійних і самодіяльних колективів, знатних людей, проявити глибоку турботу про умови праці, відпочинку та побутове обслуговування молодих колгоспників і робітників радгоспів.

Центральний Комітет ЛКСМ України ухвалив провести громадський огляд роботи молодих комбайнерів, комсомольсько-молодіжних екіпажів кукурудзозбиральних агрегатів республіки на жнивах 1975 року, розробив відповідне положення. Переможцями громадського огляду стануть ті, хто одержить найбільші намолоти ранніх зернових і кукурудзи, хто забезпечить високу якість збиральних робіт.

Для переможців огляду встановлено форми моральних та матеріальних винагород, занесення до Книги Пошани Української орденів Леніна, Жовтневої Революції та Червоного Прапора республіканської комсомольської організації, представлення до нагород ВЛКСМ, цінні подарунки тощо. Ряд форм морального та матеріального винагородження переможців соціалістичного змагання передбачено Центральним Комітетом ВЛКСМ.

ЦК ЛКСМ України закликав комсомольців і молодь республіки розгорнути наполегливу боротьбу за своєчасне і високоякісне проведення жнив, за успішне виконання соціалістичних зобов'язань та народногосподарських планів завершального року і дев'ятої п'ятирічки в цілому.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

● Навчальний рік у системі марксистсько-ленінської освіти закінчили близько 49 тисяч юнаків і дівчат, з них понад 30 тисяч навчалися в комсомольських гуртках і семінарах, яких в області нараховується 1102. З підсумками навчального року в системі комсомольської політосвіти виступає секретар обкому ЛКСМУ В. ПЕТРАКОВ.

УНІВЕРСИТЕТ МОЛОДОЇ ЛЮДИНИ

Минулий навчальний рік системи комсомольської політосвіти був ознаменований визначними подіями в житті нашої країни. Він пройшов в умовах політичного і трудового піднесення всього радянського народу, викликаного підготовкою і святкуванням 30-річчя Великої Перемоги. Зросла активність комсомольців і молоді, їх інтерес до актуальних проблем марксистсько-ленінської теорії, внутрішньої і зовнішньої політики КПРС.

Виконуючи постанову ЦК ВЛКСМ «Про загальноосвітнє, політичне та економічне навчання комсомольців і молоді в 1974—1975 навчальному році», комсомольські організації області забезпечили дальший розвиток політичного навчання і підвищення його дієвості.

Основним змістом занять у гуртках системи комсомольської політосвіти в 1974—1975 навчальному році стало глибоке вивчення марксистсько-ленінської теорії, матеріалів XXIV з'їзду КПРС, грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу, постанови ЦК КПРС «Про 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років», документів XVII з'їзду ВЛКСМ.

(Закінчення на 2-й стор.).

НЕБО КЛИЧЕ

У роки Великої Вітчизняної війни Іван Тихонович Сторожко і його дружина Аполінарія Іванівна літали на бойових літаках, захищали Ленінград і Мурманськ. За бойові заслуги вони удостоєні багатьох урядових нагород. Любов до неба успадкувала їх дочка Ольга. Вона закінчила Кременчуцьке льотне училище і працювала льотчиком-інструктором. Потім училася в Кіровоградській школі вищої льотної підготовки. Тепер майстер спорту СРСР Ольга Іванівна Корнієнко літає на навчальному літаку.

МІЖНАРОДНИЙ 1975 РІК ЖІНКИ

НА ФОТО: ЗЛІВА — ПРО ФРОНТОВІ ДНІ ІВАН ТИХОНОВИЧ ТА АПОЛІНАРІЯ ІВАНІВНА РОЗПОВІДАЮТЬ СВОЇЙ ВНУЧЦІ; ВГОРІ — КОМСОМОЛКА ОЛЬГА КОРНІЄНКО.

Фото Р. ЄПЕЙКІНА.

Іде обмін комсомольських документів

НА ПОВІРЦІ — СПРАВИ РОБІТНИЧІ

Продукцію дніпровського заводу твердих сплавів знають на Волзькому і Камському автозаводах, на підприємствах Польщі і Болгарії, НДР і Угорщини, в інших країнах. Комсомольська організація цього підприємства однією із перших в районі підготувалася до важливої події в своєму житті — обміну комсомольських документів. Їй і надали право розпочати обмін першими в Світловодську.

Зараз вже сто сорок п'ять членів ВЛКСМ заводу отримали комсомольські квитки нового зразка. Майже вся комсомольська організація. Ударною працею прославляють вони рідне підприємство, ділами довели і доводять свою причетність до славного авангарду молоді нашої країни. Їх імена можна зустріти на Дошці пошани, почути на урочистих зборах в числі передовиків.

Комсомольсько-молодіжна бригада пресувальників Володимира Боровського, ударника комуністичної праці, відзначена як найкраща серед бригад підприємств Міністерства кольорових металів СРСР, була ініціатором патріотичного почину: відпрацювати дев'ятнадцять трудових тижнів на відзнаку 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Члени колективу включили до свого складу Невідомого солдата, працювали за нього в неробочий час. Отриманий заробіток вони перерахували у Фонд миру.

Більшість комсомольців заводу постійно перевиконують змінні норми. Пакувальниця Валентина Михайленко доводить цей показник до 147 процентів, а шліфувальнику Іванові Підпанку вдається виконувати норму виробітку на 157 процентів. До речі, Іван член заводського штабу «Комсомольського прожектора», нагороджений значками «Ударник-73» та «Ударник-74». За трудові успіхи йому було надано почесне право сфотографуватися біля святині нашого народу — Прапора Перемоги в Москві.

Комсомольці підприємства, де секретарем Анатолій Рябоконь, відправили на адресу будівників Байкало-Амурської магістралі в селище Улькан Іркутської області зібрану ними бібліотеку. І ще багато хороших справ на рахунку молодих виробничників.

Ідучи назустріч XXV з'їзду КПРС, комсомольці Дніпровського заводу твердих сплавів взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. Широкого розмаху набрало соціалістичне змагання між цехами, комсомольсько-молодіжними бригадами і окремими виробничниками, присвячене цій знаменній події.

І. КАРАНТ,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».
м. Світловодськ.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

УНІВЕРСИТЕТ МОЛОДОЇ ЛЮДИНИ

(Закінчення).

Підсумкові заняття, які пройшли на високому організаційному і ідейно-теоретичному рівні, засвідчили, що комсомольські гуртки і семінари стали для слухачів справжньою школою виховання почуття високого обов'язку перед радянським суспільством, колективом, у якому працює молода людина. Відрадно зазначити, що протягом року помітно зросли рівень проведення занять, загалом, — вміння слухачів самостійно працювати над грунтовним вивченням питань у гуртку чи семінарі. Юнаки і дівчата з допомогою пропагандистів настійно і творчо шукали те живлюще русло, яке безпосередньо пов'язує праці класиків марксизму, партійні документи з нашим сьогоденням. Все більшої ваги набувають в області «Основи правових знань». Таких гуртків організовано вже 87.

Готуючись зустріти 30-річчя Великої Перемоги новими звершеннями в навчанні і праці, слухачі гуртка «Основи комуністичної моралі» колгоспу імені Тельмана Компаніївського району виступили з ініціативою навчатися і працювати під девізом «Славній даті — п'ятнадцять ударних тижнів!» на честь воїнів п'ятнадцяти братніх республік Союзу РСР, які кували Перемогу над фашизмом.

Патріотична ініціатива була розглянута і схвалена на бюро обкому ЛКСМ України, обговорена і підтримана слухачами комсомольських гуртків і семінарів області.

Слухачі гуртка «Основи економічних знань» міжколгоспбуду Новоархангельського району, підтримавши ініціативу комсомольців Московської області «Рівняння на героїв війни!», «Ветеранам — комсомольську турботу!», вирішили на зароблені гроші подавати матеріальну допомогу сім'ям учасників Великої Вітчизняної війни, які загинули в боротьбі за свободу і незалежність нашої Батьківщини. Їх приклад наслідували багато юнаків і дівчат області.

Визначних трудових успіхів досягли слухачі міста Олександрії. Із 3413 членів комсомольських гуртків і семінарів 1846 чоловік є лекторами, агітаторами, політінформаторами, 1109 — ударники комуністичної праці, 850 — нагороджені значком ЦК ВЛКСМ «Ударник-74».

НАВЧАННЯ в гуртках і семінарах комсомольської політосвіти — про це переконливо свідчить практика — сприяє розширенню трудової діяльності комсомольців і молоді.

Молодь, яка навчається в гуртку «Основи комуністичної моралі» колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району, за дорученням пропагандиста О. А. Палєєва зробила економічний аналіз господарської діяльності колгоспу. Слухачі гуртка «Основи комуністичної моралі» колгоспу «Червоний прапор» Олександрійського району виготовили стенд «Герої Радянського Союзу — наші земляки», альбом «Про бойову та трудову славу односельчан».

На заводі «Червона зірка» учасники гуртків «Основи економічних знань» виконували практичні завдання, тісно пов'язані з виробничою діяльністю цехів: написання рефератів на тему «Дослідження можливостей і джерел підвищення продуктивності праці в цеху», виготовлення діаграм, графіків, схем.

Завдяки постійній турботі партійних колективів і організацій 91,3 процента комсомольських пропагандистів — комуністи, 82,4 процента мають вищу та незакінчену вищу освіту.

Збагатилася база політичного навчання молоді, забезпечення пропагандистів і слухачів підручниками, політичною літературою, наочними посібниками і технічними засобами пропаганди. Активніше використовуються можливості місцевих бібліотек. Поліпшився контроль з боку обкому, міськкомів, райкомів комсомолу за проведенням занять протягом року. В дванадцяти районах області створено опорно-показові комсомольські гуртки і семінари, в яких систематично контролюється проведення відкритих занять. Запрошуються члени обласної методичної ради комсомольської політосвіти, провідні пропагандисти області. Досвід їхньої роботи підказує, що подібні гуртки слід організувати в усіх районах Кіровоградщини.

В минулому навчальному році відкриті заняття були проведені в Олександрівському, Долинському, Вільшанському, Знам'янському, Новоукраїнському та інших районах, місті Кіровограді. Слухачі зустрічалися з ветеранами партії і комсомолу, учасниками Великої Вітчизняної війни, детально познайомилися з героїчною діяльністю комсомольської організації «Спартак». 36 комсомольсько-молодіжних колективів області зарахували спартаківців членами своїх бригад.

Проте в мережі комсомольської політосвіти області існує ряд недоліків. Проблемними для окремих гуртків і семінарів є явка слухачів, їх активність на заняттях, самостійна робота над першоджерелами. Кращого потребує робота гуртків комсомольської політосвіти творчих колективів області. Ще слабким залишається контроль за політичним навчанням молоді з боку Голованівського, Олександрійського та інших районних комітетів комсомолу. В області ще досить велика кількість юнаків і дівчат не охоплена формами навчання. Проведена робота по роз'ясненню комітетами комсомолу, первинними організаціями проблем, які розглянув пленум обкому комсомолу у питанні «Про завдання комсомольських організацій області по дальшому поліпшенню ідейно-політичного виховання молоді в світлі рішень травневого (1974 р.) Пленуму ЦК Компартії України та XVII з'їзду ВЛКСМ, дає впевненість, що мережа комсомольської політичної освіти в новому навчальному році буде піднята на новий, якісно вищий рівень. Важливість завдань, які партія ставить перед комсомолом, наполегливо диктує необхідність зробити систему політичного навчання справжнім теоретичним і ідейним університетом кожного комсомольця, кожної молодої людини, активніше мобілізовувати їх на виконання рішень XXIV з'їзду КПРС, гідну зустріч XXV з'їзду нашої Комуністичної партії.

В. ПЕТРАКОВ,
секретар обкому ЛКСМ України.

Відповідай, товаришу комітет

І МІСЯЦЬ—СТАЖ ЧИМАЛИЙ

ПРИЙОМ був все ж несподіваним. Чому «все ж»? Звичайно, не розраховуєш на квіти при зустрічі, велемовність в райкомі комсомолу — народ зайнятий там, як правило. Та й сам їдеш не в гості, а за завданням передусім. Зовнішню форму прийому, хіба що потім, на дозвіллі після відрядження оцінюєш, зважуєш, бо на місці просто не вистачає часу. Однак цього разу прийом в Петрівському райкомі комсомолу, повторюю, здивував. Розгубленість, неохочі відповіді, або всього кілька слів, та й ті після мало не академічного обдумування. Настороженість, обережність. Так говорять, коли бояться сказати, бодай, щось не так.

— Для чого потрібні такі дані? — питанням на питання відповів перший секретар райкому Микола Парасоченко, коли я поцікавилася роботою комсомольських організацій з молодими механізаторами.

Враження таке, ніби зараз, ось цієї миті, вирішувалося ним—розголосити важливу таємницю, чи приховати її від кореспондента. В тон цьому з холодним виразом на обличчі другий секретар Катерина Супрун поклала переді мною соціалістичні зобов'язання комсомольсько-молодіжних колективів району:

— Там все написано. Більше до цього нічого додати.

І, підкресливши, що це її останнє слово, вийшла з кабінету. Микола Парасоченко теж поспішив схилитися над незакінченою довідкою.

Розмова не те, щоб не клеїлася, а загрожувала просто не відбутися. Я вперше зустрічалася і з Миколою, і з Катериною, тому упередженості до себе просто не припускала. В чому ж справа?

НА КАРТІ області Петрівський район належить до середніх за площею. Землі ж його не порівняти з землями майже такого за величиною Новомиргородського чи, приміром, іншого районів: хвиляста поверхня, грунти — не скрізь масний чорнозем. Тому доля врожаїв тут, як ніде, зрозуміло, — в руках механізаторів. Чим більша армія їх обходитиме лани господарств, чим вищою буде їх майстерність, тим щедрішим буде кожен гектар. Залежність прямо пропорціональна і іншого не дано. Ось тут і підходимо до суті справи.

В цьому році для роботи навіть в одну зміну в господарствах району не вистачає 323 механізаторів. Кому, як не молоді, поповнити цей загін? Розуміють це і в райкомі, і в комітетах первинних комсомольських організацій. Минулої зими працювали курси підготовки механізаторів при Петрівському райоб'єднанні і Новостародубівському відділенні «Сільгосптехніка», на яких навчалися майже сто чоловік. Більшість з них прибували сюди за комсомольськими путівками. Серед викладачів на курсах теж були комсомольці. Так, якщо не заглиблюватися, то перше враження досить оптимістичне. Комітети комсомолу турбуються про підготовку механізаторських кадрів. Однак висновок виявляється передчасним, оскільки вищезгадані курси не вичерпують всіх джерел, якими поповнюються сьогодні тракторні бригади. А ці джерела не скрізь струмують на повну силу. В районі працюють в шести середніх школах виробничі бригади, і жодна із них не має своїм шефом колгоспну комсомольську організацію. А коли і мають їх, то лише на папері. Результат такого унущення — недостатня пропаганда механізаторських професій серед шкільної молоді, здебільшого бідні машинні парки шкільних виробничих бригад. Про те, яка робота комітетів комсомолу, районного штабу механізаторського всеобучу проводиться в питанні профорієнтації, в райкомі так і не змогли розповісти, до речі, в планах штабу це зовсім випустили. Облік кількості випускників, які залишилися працювати в своїх колгоспах, райком теж не веде. І ще про одне джерело, що перестало струмувати, хочеться згадати. Послабили комітети свою увагу до комсомольсько-молодіжних колективів. В районі останнім часом скоротилася їх кількість, навіть в колгоспах «Перше травня» і імені Чкалова, де є бази для їх створення, поки що тільки думають про це.

Недоліки і прорахунки в роботі комітетів з питань механізаторського всеобучу на цьому не вичерпуються. Вже потім, після поїздок в колгоспи, перший секретар райкому М. Парасоченко дещо, як кажуть, відкинув завісу над станом справ. Слухала я його і розуміла, нелегка «спадщина» дісталася йому і райкому, очолюваного ним. Протягом року поміняся майже весь склад райкому: з колгоспної комсомольської організації прийшла другий секретар Катерина Супрун, з шкільної—секретар-заввідділом шкільної, студентської молоді і піонерів Катерина Бойсак. Микола Парасоченко був до того другим секретарем. І ось цьому райкомові з перших днів довелося відчути силу відповідальності за справи комсомольської організації району і механізаторський всеобуч зокрема. Від початку року у них вже побувала бригада із ЦК комсомолу України, бригада із обкому комсомолу, які вказали на суттєві недоліки її роботи, критикували газети «Комсомольское знамя» і «Молодий комунар». Ось звідки і та настороженість, з якою зустріли мене в райкомі. На прощання Микола Парасоченко якось приречено спитав:

— То що, знову чекати критики?

А мені згадався вислів одного досвідченого комсомольського працівника: «В комсомолі й місяць роботи — уже великий стаж».

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Петрівський район.

НАШІ КАНДИДАТИ В ДЕПУТАТИ

15 червня — ВИБОРИ до Верховної Ради УРСР

„ВІД НАС ВИЙШЛА

„ЖИЛА-БУЛА собі одна сільська дівчина...». Почати б отак розповідь, мовби у казці, продумати цікавий сюжет, а в кінці вивести для читача розумний оптимістичний фінал — перемагають-бо завжди сили здорові, справедливі, а зло гине.

А життя сьогодні висуває своїх героїв, живих людей, наших знайомих, котрі ходять тими ж вулицями, читають ті ж книги, захоплюються футболом чи фігурним катанням. Загалом — поглянути зовні — нічого відмітного, надзвичайного.

Зайшла якось розмова про людину, котра заслужила на увагу добрим вчинком або сумлінністю у праці, у колі своїх друзів, у робочому колективі. Часто її не лише вирізняють з-поміж ровесників чи колег, що цілком правомірно, а й необдумано відрізняють від товариства. Починають зумисне добачувати якихось особливих рис, змальовують незвичайну вдачу, надмірну своєрідність і... ставлять людину в незручне становище, іноді навіть шкідливе стосовно знайомих і товаришів по роботі.

Тоді, під час дискусії, опоненти зійшлися на думці, що наш час, радянський спосіб життя створив всі умови для спільних звершень на благо Вітчизни, власне, до масової доблесті народу, зокрема ж молоді, на ударних ділянках комуністичного будівництва. І якщо є в нас імена, то передовсім завдячувати треба середовищу, в якому виростали «маяки», тим, хто поруч був, змагався на рівних, і готовий був сприйняти перемогу друга як свою, не особисту, а спільну радість, те звабливе відчуття творчої удачі

Ба, навіть подвиги, коли пожежа погрожує забрати в свої пекельні нетрі хліб чи техніку, — ОЦІ подвиги — порятунки громадського у нас знаходять свій, єдино можливий для всіх, вимір. Якщо палає хлібна нива, то суть героя, який кинувся у пашу вогню, щоб захистити народне добро, пригаманна більшості наших людей, і тоді визначальною щодо певної особи стає мить, коли вона знаходилась ближче до місця події, була у вигіднішому становищі порівняно з іншими, котрі прибудуть гуртом в лікарню, щоб дати свою кров товаришеві.. І кожний з них трохи розгублено, ще перебуваючи у полоні свіжих вражень і щиро співчуваючи фізичному болю, подумки прикидатиме: «Краще б мені там опинитися, я б, здається, стерпів і легше переніс на його місці...» Природним стає, що помінятися б героєві, який лежить перебинтований у лікарняному ліжку, з товаришем — він би теж мислив подібно.

То навіщо ж нам робити з таких людей «білих ворон»? Ліпше вже і корисніше. спіймати слизький погляд одинака, котрий, стоячи за спинами, потай радітиме, що його минула «лиха година»,— і дослідити, чому він відрізняється від загалу, звідки бере початок гниле чи нездорове коріння, як уберегти молодих, можливо, його дітей від обивательського «моя хата скраю...»?

А життя сьогодні висуває своїх героїв, живих людей, тому й передмова ця стає не безпредметною, а цільми конкретною. І подальша розповідь далека від казковості, бо ці думки витікають із самого сенсу життя однієї людини, пов'язують її долю із животрепетними проблемами колективу, звідки почала свій трудовий шлях, звідки одержала — і здобула! — путівку у ту вищу сферу людського діяння, яка зветься визнанням.

ПОЧИНАЛОСЯ з дитячого захоплення. Підлітком не марнувала часу, з якого складаються літа. Змалку пішла Ніна до матері на ферму. І тут доведеться для з'ясування однієї відмітної деталі обмовитися. Ще досить часто батько чи мати, у котрих власні руки гостро щемлять від мозолів, щастям своєї дитини бачать місто, за будь-яких умов — місто, аби десь, хоч і без професії, притулити своє «чадо», навіть погрожують у шкільні роки, мовляв, будеш погано вчитися — підеш у колгосп вилами вергати. І самі не хочуть помічати того, що в селі вже оте «вергання» зведене нанівець. Згадую, як признався один хлопець, тепер уже молодий сім'янин, відверто отак поділився думкою: поїхав із села, де хлопці нині ордени мають. А починав там, попереду них живнував. На запитання — що ж тут, у місті, — не скрушився, сказав, що його поважають у колективі, справа йде на лад (він таки справді майстер на всі руки), але душею — отам, біля комбайна у пшеничному полі.

Ніну П'яничук, молоду доярку, комсомолку, висунули кандидатом у депутати Верховної Ради Української РСР по Голованівському виборчому округу № 291. Насамперед хочеться згадати останні події — зустріч з виборцями Вільшанського району. Перед виступом хтось із старших заспокоював, мовляв, не хвилюйся, ти ж готувалася, навіть записала дещо на папері. А Ніна поглянула з трибуни в зал і відклала вбік свій аркуш. На мить замисливщись, почала про своїх подруг, дівчат, з котрими ділила і радощі, й невдачі навіть. Згадав маму, яка передала свою групу корів дочці, коли дівчина закінчила середню школу в Межирічці. Вона не обіцяла Ніні золотих гір і не страхала її надміру чимось невідомим. То було б зайвиною. Мати щиро, з прихованим жалем, сказала, що хоче бачити дочку не просто зміною. Сказала, що вірить у її зірку, бо вже переконалася, що виросла донька доброчесною в житті і сумлінною в праці. Тож, чого не встигла сама, має досягти вона — адже нездійснені мрії для батьків не стають втраченими, їх продовжують діти.

— Ніно, ти тепер наша гордість, — вітали її подруги Валя Маніта, Люба Харкавенко.

— Дожили ми, щоб дочок наших так високо обирали, — скаже одразу й Ольга Іванівна Кондратюк, котра доїть корів понад два десятки років, і, помовчавши хвилину, додасть, — значить заслужила Ніна. Ми з вами про це ще більше знаємо, ніж хтось. У нас виросла, од нас і в люди вийшла.

А вдома зустріла Ніну материнська сльоза, якось тихо, лагідно обійняла Килина Яківна дочку та й припала до грудей. Ніна аж збентежилась — не водилося в них такого, не раз мама хвалилась, що дочка бідова, бойова. І зовсім виросла веселою, життерадісною...

На книжкову полицю

ПРО ЗЕМЛЯКА ГЕРОЯ

На книжкових полицях магазинів і бібліотек з'явилась книга «Стежками Яношика» (видавництво ДТСААФ, 1975). Автор її — письменник А. Дупинець — учасник змальованих ним подій. В основі документальної повісті — дії Першої партизанської бригади, яка відіграла визначну роль у Словацькому національному повстанні. Очолював її наш земляк, Герой Радянського Союзу О. С. Єгоров.

Про велику дружбу людей різних національностей, про взаємовиручку і підтримку в нелегкій боротьбі з фашистами, про любов і повагу партизанів до О. С. Єгорова дізнається читач з цієї книги. Тисячі партизанів Чехословаччини з гордістю носять «Зірку Єгорова». Високу відзнаку було встановлено на честь громадянина СРСР. Декілька словацьких міст обрали його своїм почесним громадянином.

Життю-подвигу цієї легендарної людини присвячена також повість українського журналіста **П. Нечая «Зірка Єгорова».** (К., 1971).

Книги з задоволенням прочитає молодь і всі, кого цікавлять нові сторінки героїчного літопису Великої Вітчизняної війни.

А. ГОВОРОВА,
бібліотекар обласної дитячої бібліотеки імені Гайдара.

ПЕРШИЙ ВИПУСК СПОДОБАВСЯ...

У ХОРЕОГРАФІЧНОМУ залі школи підготовки керівників художньої самодіяльності зібралися учні, які навчаються тут, комсомольці обласного Будинку народної творчості та слухачі курсів підвищення кваліфікації працівників культури, які організовані при обласному управлінні культури.

В Будинку народної творчості заснували постійний усний журнал «Обрії культури» і перший його випуск присвятили темі: «Кіровоградський музично-драматичний театр імені М. Л. Кропивницького — колиска українського реалістичного театру».

Присутні з великим інтересом прослухали розповідь працівника Кіровоградського обласного краєзнавчого музею Р. Г. Турбай про зародження першого реалістичного театру на Україні, про його корифеїв.

Проблеми творчої роботи кропивничан у сьогоденні висвітлив у другій сторінці журналу режисер театру, заслужений артист УРСР О. Н. Бондар.

Потім відбулося знайомство з акторами, присутні нагородили щирими оплесками заслуженого артиста УРСР І. В. Кравцова, акторів В. А. Гладенка та Є. О. Врадій, які показали сцену із вистави І. Рачади «Голубий Дунай», О. О. Климова, котрий прочитав композицію з віршів В. Симоненка.

М. БАБЕНКО,
завідуюча бібліотекою обласного Будинку народної творчості,
м. Кіровоград.

ВЕЛИЧ ПРАЦІ В ПІСНІ...

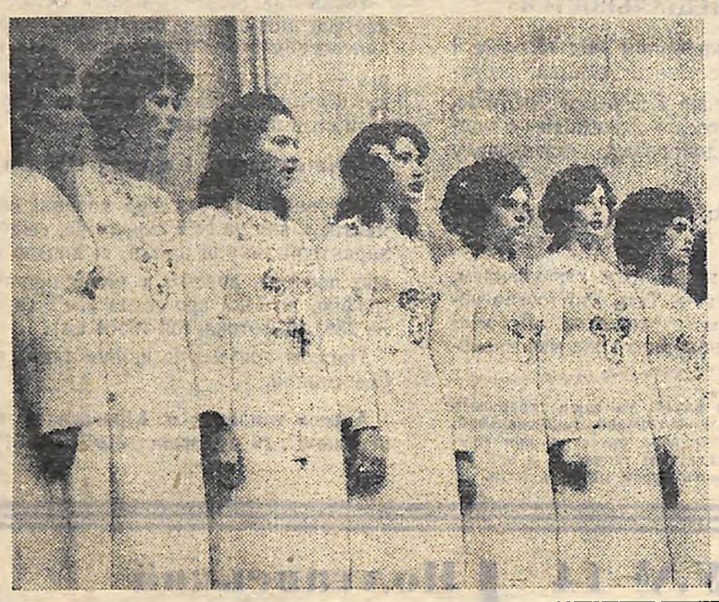

ТВОРЧИЙ ЗВІТ КОЛЕКТИВІВ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ НОВГОРОДКІВСЬКОГО РАЙОНУ

На фото вгорі: російський танок виконує танцювальний колектив Новгородківського районного Будинку культури; ліворуч — вокальний ансамбль Новгородківського РБК полонив зал піснею «Моя стежина».

Фото І. КОРЗУНА.

ВЕСЕЛКА „СІВАЧА“

ПРОБУДЖЕННЯ

Стою, пильную бруньку до схід сонця,
Тихо навкруги, аж якось дивно:
Настає мить у сонячнім потоці
І принесе пробудження рослині.

Як це станеться? Велично і тендітно
Народиться нове пахуче листя.
І подих, рух зустріне світ привітно,
Напоїть соком, як дитя в колисці.

Природа — вічна і дбайлива мати,
Ти не відступиш від земних законів.
Живий росток пронизує асфальти,
Руйнує камінь в гордій непокорі.

А я пильную бруньку до схід сонця,
Це ж в ній-бо сила визріє крилата!
Як солодко-тремтливо до схід сонця
Нове життя затаєно чекати.

* * *

Не жадаю від тебе полум'я
І величної постаті — теж.
Будь простим, із залізною волею,
Добрим будь і щасливим без меж.
Посміхайся весняному подиху,
Відчувай ніжність люблячих рук,
Закохайся у сонячні соняхи
І зелених дібров перегук.

Хай шепочуться верби над річкою
І на дні розквітає зоря,
Що унала зрум'янцем личком
І поволі тепер догоря.

Будь на світі моєю частинкою,
І правдивою совістю днів,
І натхненником будь, і перлинкою,
І стань батьком моїх синів.

У широких долонях радістю
Заколисуй натружений день.
Будь простим, із звичайною святістю
І любов'ю моїх пісень.

Наталія ФЕСЕНКО,
студентка Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна.

КУБОК УКРАЇНСЬКОЇ РСР

«ЗІРКА» — «ЛОКОМОТИВ» — 4:0

Позавчора футбольні команди другої ліги класу «А» вступили в боротьбу за Кубок України, встановлений редакцією газети «Радянська Україна». Кіровоградська «Зірка» в цей день приймала команду «Локомотив» з міста Жданова.

Гра пройшла при повній перевазі господарів поля. Перший тайм закінчився з рахунком 1:0 на користь кіровоградців. Гол забив О. Алексєєв.

У другій половині матчу футболісти «Зірки» ще більше активізували свої дії. Чудовий гол забив з подачі М. Латиша, О. Кацман. А потім він же, маневруючи на полі, пройшов по правому краю і видав м'яч на удар О. Алексєєву — «Зірка» повела в рахунку — 3:0.

За дві хвилини до кінця захисник М. Порошин поставив крапку в цьому матчі — 4:0.

М. ДМИТРІЄВ.

ФУТБОЛ

НАГОРОДА У СТУДЕНТІВ

Змагання з футболу на кубок області завжди збирають велику кількість учасників. Цього року за цей почесний трофей боролися 28 колективів. У фіналі, який відбувся в Олександрії, зустрілися місцевий «Шахтар» та команда факультету фізичного виховання кіровоградського педінституту. У першій половині нападаючий Анатолій Брайченко забивав м'яч у ворота гостей. У другому таймі кіровоградець Валерій Гринер встановлював рівновагу — 1:1. З цим результатом закінчується основний час. Суддя республіканської категорії Валерій Алексєєнко, призначає додаткові тридцять хвилин. Вони проходять в атаках студентів. Спочатку Гринер, а потім Василь Пістоль примушують господарів поля ще двічі розпочинати гру з центра. Олександрієць Василь Капінус зменшує розрив — 3:2. Але в останні хвилини той же Гринер забиває свій третій гол. Коли пролунав суддівський свисток, на табло було 4:2 на користь майбутніх педагогів. Вони вперше стали володарями кубка і завоювали право захищати честь Кіровоградщини у розіграші кубка України.

В. ШАБАЛІН.

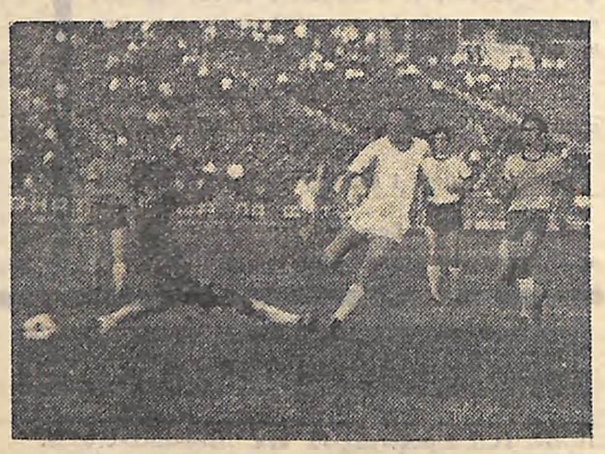

На фото: так був забитий четвертий гол у ворота «Локомотива».

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

„В ЛЮДИ...“

Не розповідала про це Ніна у Вільшанці. Дякувала за довір'я, говорила, що це висока честь для неї, простої доярки, бути обранцем до найвищого органу державної влади республіки. І високі вимоги разом з цим, відповідальність велика. Поставитися до цього з усією душею. Працювати хоче і надалі так, щоб не соромно було перед виборцями.

А поміж людьми, котрі слухали її, вже ширилось розуміюче: така справді не підведе, говорить просто, дохідливо, а за словами діло стоїть.

У Голованівську на зустрічі з виборцями теж вирішили одностайно ще раніше — Ніна П'яничук слів на вітер не кидає. Найкраще свідчення тому — її біографія. Чотири роки дояркою — мало це чи багато? Про неї можна з певністю висловитись — ого! Ще й року не минуло відтоді, як почала працювати, а ім'я Ніни П'яничук постійно займало місце в списку передовиків соціалістичного змагання Голованівського району. В 1972 році, наступному, значить, вийшла на рубіж тритисячниць. В 1973-му стала кавалером ордена «Знак Пошани», а трудові показники зростали. Визначальний рік для неї ознаменований тим, що на грудях з'явився значок «Ударник п'ятирічки».

Тепер, у завершальному, за 4 місяці надоїла на кожну корову по 1150 кілограмів молока. Подруги знають, як сутужно було ранньою весною. Зате, коли в травні почався масовий розтел, молоко пішло.

Не любить Ніна замірятися понад можливе, проте, коли почали радувати зір зелені пасовища і надої піднялися майже до пудових, не втаїла від дівчат — за півроку можна подолати двотисячний рубіж. Спробує. Адже такого ще не було, а чуття вищого здобутку — особливе, з ним приходить віра у майбутні досягнення, ще більш значимі.

Давно вже збагнула — велике молоко йде поряд з наукою. Повелися у домі книги, довідники, рекомендації. Стала часто консультуватися у спеціалістів колгоспу. Як найдоцільніше відібрати корів у групу з нетелів? Що сприяє продуктивності всього стада? Як підвищувати жирність молока? А раптом хвороба — сама вміє не тільки доглянути за коровою, а й стає безпосереднім помічником ветфельдшера Г. М. Якушиної.

Зазвичаїли на фермі — хоч усі дивляться телевізори, читають газети, якщо політінформацію провести — до Ніни. Не одмовляється, пожартує, а новини так цікаво переповість, що старші доярки дивуються, мовляв, самі ж ніби ото слухали, а виходить що не все так добре пам'ятаємо.

У Надвайці, третьому відділенні колгоспу «Росія», де живе сім'я Олійників (Ніна — П'яничук по чоловікові), про них односельчани охоче діляться думкою. А чого там, визнають, що про добро говорити краще, аніж про неполадки. Сім'я дружна, роботяща, мати до них пір ферму не полишила, вирощує телят, батько теж тваринником. «У них, — скажуть у селі, — в сім'ї три сестри. Валентина в Кіровограді, Ніна, середульша, оце ж у нас, дома, і трохи стишено, щоб помітнішою стала повага, — нагороджена ж вона, орденом. Скрізь її шанують, у правлінні теж, за приклад ставлять. І чоловік, Віктор, шофером на молоковозі. Живуть славно. Доньку мають, Надійку. Марія, найменша, теж дояркою працює, заміж вийшла, далеченько тепер живе, в гості приїздить».

І комсомольські справи для Ніни не на останньому місці. Секретар комсомольської організації колгоспу завгаражем Василь Яновський теж може стверднти ці слова. Доручення Ніна завжди виконує, на зборах активна, ділова. А ще не заперечить Василь, що комсомол гартується у праці, у натхненному творчому труді, чим відзначаються і Ніна, і її подруги.

Вона не відрізняється від дівчат нічим примітним. Вміють разом організувати дозвілля, доброзичливо покепкувати над невдахою (допоможуть обов'язково і теж гуртом), кинути жарт чи дотеп. А на порі, як ледь займається світанок, вони всі в молодіжному корпусі схожі — веселі ,вродливі, і коли поспитати про кандидата в депутати, чийсь дзвінкий голос бризне ранковою луною: «Ніно, це ж ти у нас...».

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».
Колгосп «Росія» Голованівського району.

За редактора М. СЕМЕНЮК.

Обери свою професію

КІРОВОГРАДСЬКЕ СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 4 ПО ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ ПРАЦІВНИКІВ ІЗ СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ на 1975—1976 навчальний рік

ДЛЯ НАБУТТЯ ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

із строком навчання 3 роки (віком від 15 років і старші): токарі, слюсарі-ремонтники, слюсарі-інструментальники по виготовленню і ремонту штампів, пристосувань і пресформ, слюсарі-сантехніки по монтажу систем опалення, водопроводу, газопроводу та ін.;

із строком навчання 1 рік: слюсарі механо-складальних робіт.

Всі учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундируванням і спецодягом. Тим, хто гостро потребує, надається обладнаний гуртожиток. Всі учні одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

Училище має бібліотеку. При клубі училища працюють гуртки художньої самодіяльності — хоровий, танцювальний, художнього слова, естрадний і духовий оркестри, при кабінеті «Юний технік» — гуртки технічної творчості, а при комітеті ДТСААФ постійно працюють курси мотоциклістів.

Після закінчення училища всім випускникам видається диплом про одержання середньої освіти і присвоєння розряду, а учням, які навчалися один рік — атестат з спеціальності з присвоєнням розряду. Відмінники мають право на вступ у технікуми і вузи поза конкурсом.

Початок занять 1 вересня 1975 року.

Вступники до училища повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця прожчвання, автобіографію, довідки про склад сім'ї та медичну (форма № 286). 6 фотокарток (3×4 см).

Прийом документів щодня (крім неділі) з 9-ї до 17-ї години.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, 20, телефон: 2-36-73, 2-37-50.

ДИРЕКЦІЯ.

Світловодський загальнотехнічний факультет Харківського інституту радіоелектроніки

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1975—1976 навчальний рік на перший курс за спеціальностями та групами спеціальностей:

конструювання і виробництво радіоапаратури, радіотехніка, електронні прилади, електронна техніка, електроприладобудування і автоматика, машинобудування і приладобудування, будівництво, енергетика, транспорт, економіка, металургія.

Вступники складають іспити з російської або української мови та літератури (твір), з математики (письмово та усно), з фізики (усно) в обсязі програми середньої школи. Особи, які подають заяви на спеціальність металургія, замість математики (письмово) складають іспит з хімії (усно).

Особи, які одержали після закінчення середньої школи золоту або срібну медаль, а також особи, що одержали диплом з відзнакою після закінчення середнього спеціального учбового закладу або середнього профтехучилища складають іспит з математики (усно). При складанні іспитів з цих дисциплін на «п'ять», вони звільняються від подальшого складання іспитів, а при одержані «чотири» або «три» — продовжують складати іспити з решти дисциплін.

Примітка: Особам, які вступають до вузу в наступні роки після закінчення середнього учбового закладу, як правило, необхідно мати стаж практичної роботи не менше 6 місяців за кожен рік, коли вони не навчались.

На час вступних іспитів абітурієнти забезпечуються гуртожитком.

Вступні іспити проводяться: з 14 липня — І потік, з 4 серпня — ІІ потік.

Заяви подаються на ім'я ректора інституту.

До заяви додаються: документ про середню освіту (в оригіналі), характеристику для вступу до вузу, медичну довідку (форма № 286), виписку з трудової або колгоспної книжки, 4 фотокартки (розміром 3х4 см.).

По прибутті до вузу вступник особисто подає паспорт або довідку з сільради, військовий квиток або приписне свідоцтво.

Заяви приймаються з **20 квітня по 31 липня.**

Прийом документів і видача проводиться з **10 до 19 години щоденно.**

Зарахування до складу студентів з **21 по 27 серпня.**

Заяви та документи направляти на адресу: **м. Світловодськ Кіровоградської області, вул. Єгорова, 15. Телефон 70-16.**

РЕКТОРАТ.

Міське СПТУ № 14 м. Суходольська

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1975—1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує дипломованих спеціалістів таких професій: **машиністів електровозів, машиністів гірничих виймальних машин, електрослюсарів, прохідників.**

За роки навчання в училищі ви одержите диплом за спеціальністю та середню освіту, що дасть вам можливість вступати до вузів поза конкурсом.

Училище має хорошу навчально-матеріальну базу. Навчання в обладнаних кабінетах, лабораторіях, на полігонах. В училищі є спортивний та актовий зали, стадіон, спортивні майданчики. Тут працюють гуртки художньої самодіяльності: хоровий, драматичний, вокальний, духових інструментів, естрадний. Функціонують спортивні секції: з футболу, баскетболу, боксу, настільного тенісу, боротьби, шахово-шашкова, судномодельна, парашутна, стрілецька.

Зараховані до училища забезпечуються триразовим безкоштовним харчуванням, парадним одягом, спецодягом, безкоштовно користуються гуртожитком і всіма комунальними послугами, а також посібниками і спортивним інвентарем. В училищі систематично організовуються екскурсії і походи місцями революційної, бойової і трудової слави радянського народу.

Учні, що закінчили 10 класів, можуть здобути такі спеціальності: **машиніста електровоза, електрослюсаря.** Строк навчання 1,5 року. За період навчання виплачується стипендія в розмірі 37 карбованців, а під час проходження практики — 33 процента заробітної плати. Учні, які закінчили училище на «відмінно», направляються у вищі учбові заклади.

При вступі до училища необхідно подати такі документи: **заяву на ім'я директора, автобіографію, 6 фотокарток розміром 3×4 см, довідку про стан здоров'я (форма 286), довідку з місця проживання, документ про освіту.**

Паспорт і військовий квиток пред'являються особисто.

Початок занять 1 вересня 1975 року.

Наша адреса: **Ворошиловградська область, м. Суходольськ, вулиця Блюхера, МСПТУ № 14.**

Полтавський інженерно-будівельний інститут

оголошує прийом студентів на перший курс денної форми навчання за спеціальностями: **архітектура, промислове та цивільне будівництво, сільськогосподарське будівництво, теплогазопостачання та вентиляція, водопостачання та каналізація.**

Вступники на всі спеціальності, крім «архітектури», складають вступні екзамени з математики (письмово та усно), фізики (усно), української або російської мови та літератури (твір). На спеціальність «архітектура» — екзамени з таких дисциплін: малювання, креслення, математика (усно), фізика (усно), українська або російська мова та література (твір).

Особи, нагороджені золотою (срібною) медаллю, а також ті, хто закінчив середні спеціальні заклади з дипломом з відзнакою, і хто складе екзамени з математики (письмово), а на архітектурний факультет — з малювання — на «відмінно», від решти екзаменів звільняються.

Заяви приймаються **з 20 червня по 31 липня.** Вступні екзамени **з 1 по 20 серпня.**

Ті, хто вступає у вуз в наступні роки після закінчення середнього учбового закладу, повинні мати стаж практичної роботи не менше 6 місяців за кожен рік, коли вони не вчилися.

Приїжджі на період складання вступних екзаменів забезпечуються гуртожитком.

До заяви додаються: документ про середню освіту, характеристика, витяг з трудової книжки (для тих, хто працює), медична довідка (форма 286) та чотири фотокартки розміром 3×4 см.

Заяви подавати на ім'я ректора інституту на адресу: **314601, місто Полтава. Першотравневий проспект, 24.** Інженерно-будівельний інститут. Приймальна комісія.

РЕКТОРАТ.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Якщо ви хочете одержати середню освіту і набути спеціальності, вступайте до Бобринецького сільського професійно-технічного училища № 2

Приймаються учні на такі спеціальності: трактористи-машиністи широкого профілю з одержанням середньої освіти (строк навчання 3 роки); трактористи-машиністи широкого профілю з кваліфікацією слюсаря по ремонту сільськогосподарської техніки (строк навчання 2 роки); механізатори тваринницьких ферм з кваліфікацією електромонтера з одержанням середньої освіти (строк навчання 3 роки); трактористи-машиністи III класу (строк навчання 1 рік); трактористи-машиністи III класу (строк навчання 8 місяців); ковалі-газозварювальники (строк навчання 1 рік); майстри-наладчики для технічного догляду за машинами і обладнанням тваринницьких ферм (строк навчання 6 місяців); слюсарі по монтажу, експлуатації і ремонту обладнання тваринницьких ферм з кваліфікацією електромонтера (трирічний строк навчання з одночасним здобуттям загальної середньої освіти); механізатори тваринницьких ферм з кваліфікацією електромонтера (трирічний строк навчання з одночасним здобуттям середньої освіти).

В училище приймаються юнаки і дівчата.

На трирічний строк навчання приймаються особи після закінчення 8 класів.

На дворічне і річне навчання приймаються особи з освітою за 8—10 класів.

Для вступу необхідно подати такі документи: документ про освіту, свідоцтво про народження (або паспорт), довідку з місця проживання, характеристику зі школи, 3 фотокартки розміром 3х4 см.

Адреса училища: 317220, Кіровоградська область, м. Бобринець, вул. Димитрова, 1. ССПТУ № 2.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 08750, Індекс 61187, Зам. № 13262, Тираж 60 000.

Редакції «Молодого комунара» терміново потрібен коректор на тимчасову роботу.